

Kexxtone

R_x

Elanco Denmark

Intraruminalinlägg, kontinuerlig frisättning 32,4 g
(Tillhandahålls ej) (cylindriskt, orange)

Läkemedel för behandling av acetonemi

Djurslag:

Nötkreatur

Aktiv substans:

Monensin

ATC-kod:

QA16QA06

FASS VET-text: *Denna text är avsedd för vårdpersonal.*

Texten är baserad på veterinär produktresumé: 2021-06-11.

Innehåll

Varje intramuinalinlägg innehåller: Monensin 32,4 g (motsvarande 35,2 g monensinnatrium), 12 delenheter var och en innehållande 2,7 g monensin (motsvarande 2,9 g monensinnatrium), sackaros-fettsyraester, karbomer, laktosmonohydrat, magnesiumstearat, kolloidal vattenfri kiseldioxid, polypropylen*-lock för öppningen, polypropylen*-kolv, polypropylen*-cylinder och vinge. *Polypropylenkomponenterna är färgade med färgämnet E110, para-orange.

Egenskaper

Monensin tillhör den farmakoterapeutiska gruppen polyeter-jonoforer, och specifikt undergruppen karboxyler. De är resultatet av naturliga fermenteringsprodukter som produceras av *Streptomyces cinnamonensis*.

Farmakodynamiska egenskaper

Monensin binder till bakteriella cellmembran och interfererar med upprätthållandet av viktiga jongradienter i cellen, vilka behövs för transporten av näring och för att generera protondrivkraften. Monensin är

huvudsakligen aktivt mot Gram-positiva bakterier. Gram-negativa bakterier har komplexa yttre cellmembran, vilket medför inneboende resistens mot jonoforerens verkningsätt. Sålunda är den yttersta effekten av monensin i våmmen att byta ut den mikrobiella populationen vilket ger minskning av mängden bakterier som producerar acetat och butyrat och ökning av mängden bakterier som producerar propionat, det glukonogena förstadiet. Utbytet av bakteriepopulationen i våmmen resulterar i förbättrad, effektivare energimetabolism. Hos mjölkcor som ska kalva innefattar de positiva effekterna av monensin minskning av blodketoner, ökning av serum-glukos och minskad förekomst av ketos.

Farmakokinetiska egenskaper

Intraruminalt administrerat monensin verkar främst i magtarmkanalen. Intraruminal administrering av monensin åtföljs av omfattande första-passagesmetabolism som resulterar i låga koncentrationer av monensin i den systemiska cirkulationen. Metaboliter och modersubstansen utsöndras i gallan.

När tablettorna inuti intraruminalinlägget kommer i kontakt med vätskan i våmmen vid inläggets mynning bildas ett gel som sakta frigörs ur intraruminalinlägget. Monensin frigörs från intraruminalinlägget med en ungefärlig dos på 335 mg/dag.

Indikationer

För att minska förekomsten av ketos kring kalvning hos mjölkcor och kvigor som förväntas utveckla ketos.

Kontraindikationer

Använd inte om djurets kroppsvikt underskrider 300 kg.

Använd inte vid överkänslighet mot den aktiva substansen eller mot något av hjälpämnen.

Försiktighet

Behandlat djur ska hållas instängt i en timma efter administreringen för att man ska kunna se om medlet inte har svalts eller har regurgiterats. Om detta inträffar ska intraruminalinlägget ges på nytt om det är oskadat. Om det har skadats ska ett nytt intraruminalinlägg administreras. Djuret ska kontrolleras vid upprepade tillfällen under upp till fyra dagar efter administreringen för att man ska kunna observera tecken på om ett intraruminalinlägg har fastnat i esofagus.

Tecken på att kapseln fastnat kan vara att djuret svullnar upp vilket kan åtföljas av hosta, dreglande, aptitlöshet och håglöshet.

Dräktighet och laktation

Kan användas under dräktighet och laktation.

Biverkningar

I sällsynta fall har matsmältningssymtom (t ex. diarré, idisslarmagstörning) observerats.

I mycket sällsynta fall, har esofagus-obstruktion observerats.

Frekvensen av biverkningar anges enligt följande konvention:

- Mycket vanliga (fler än 1 av 10 behandlade djur som uppvisar biverkningar)
- Vanliga (fler än 1 men färre än 10 djur av 100 behandlade djur)
- Mindre vanliga (fler än 1 men färre än 10 djur av 1 000 behandlade djur)
- Sällsynta (fler än 1 men färre än 10 djur av 10 000 behandlade djur)

- Mycket sällsynta (färre än 1 djur av 10 000 behandlade djur, enstaka rapporterade händelser inkluderade)

Dosering

Intraruminal användning.

Ett intraruminalinlägg administreras till en mjölkko/kviga 3–4 veckor före förväntad kalvning med ett lämpligt administreringsredskap.

Kexxtone avger en ungefärlig genomsnittlig dos på 335 mg monensin dagligen under cirka 95 dagar.

Följ anvisningarna noggrant.

Djuret ska tjudras omsorgsfullt för att intraruminalinlägget ska kunna administreras korrekt. Tjudret måste begränsa djurets rörlighet framåt och bakåt och tillåta att dess huvud kan hållas framsträckt utan att orsaka tryck mot halsen för att undvika kvävning.

1. Varje intraruminalinlägg har ett eget nummer tryckt utmed inläggets längdriktning. Detta nummer ska noteras tillsammans med djurets ID-nummer så att djuret kan spåras om intraruminalinlägget regurgiteras.
2. Vik in vingarna utmed intraruminalinlägget och för in inlägget i därtill avsett administreringsredskap, med öppningsänden först.
3. Tjudra djuret med dess huvud och hals sträckta framåt. Ta tag i djurets mungipa med ena handen. För in administreringsredskapet i munnen och undvik kontakt med framtänderna. För att undvika skada på farynx och esofagus ska överdriven kraft inte användas.
4. För in administreringsredskapet förbi tungroten och kontrollera att molarerna undviks. När djuret sväljer flyttar sig administreringsredskapet lätt över tungroten. ANVÄND INTE ÖVERDRIVEN KRAFT. Om du stöter på motstånd, dra tillbaka redskapet en liten bit och upprepa proceduren.
5. Kontrollera att administreringsredskapets huvud har passerat tungroten. När djuret sväljer ska du skjuta ut intraruminalinlägget ur administreringsredskapet.

Karenstider

Kött och slaktbiprodukter: noll dygn

Mjölk: noll dygn

Överdoser

Om mer än ett intraruminalinlägg administreras av misstag kan en del biverkningar inträffa, som är typiska för överdosering av monensin, inklusive minskad aptit, diarré och letargi. Dessa är i regel av övergående natur. Den högsta tolererade dosen ligger i regel mellan 1 mg och 2 mg monensin per kilo kroppsvikt/dygn.

Observera

Särskilda varningar för respektive djurslag

Det är veterinären som avgör vilka djur som ska behandlas. Riskfaktorer kan innefatta en historik med energibristrelaterade sjukdomar, hög kroppskonditionspoäng och högt antal dräktigheter.

Om preparatet regurgiteras för tidigt, ska djuret identifieras genom att matcha dess ID-nummer med numret på intraruminalinlägget och administreras igen med ett oskadat intraruminalinlägg.

Särskilda försiktighetsåtgärder för personer som administrerar läkemedlet till djur

Exponering för den aktiva substansen kan utlösa en allergisk reaktion hos känsliga personer. Personer med känd överkänslighet för monensin eller något av hjälpämnen ska undvika kontakt med detta läkemedel.

Ät, drick eller rök inte samtidigt som läkemedlet hanteras.

Använd handskar när intraruminalinlägg hanteras, även när regurgiterat intraruminalinlägg tas om hand. Ta av handskarna och tvätta händerna och exponerad hud efter att intraruminalinlägg har hanterats.

Övriga försiktighetsåtgärder

Intag eller oral exponering av monensin kan vara dödligt för hundar, hästar och andra hästdjur samt pärlhöns. Låt inte hundar, hästar, andra hästdjur eller pärlhöns komma åt läkemedel som innehåller monensin. Låt inte dessa arter få tillträde till områden där behandlade nötkreatur befunnit sig, på grund av risken för klumpvisa uppstötningar.

Håll hundar borta från behandlade djur. Oavsiktlig förtäring av aktiv substans har resulterat i dödlig utgång hos hund. Vid misstanke att hund fått i sig av aktiv substans kontaktas veterinär omedelbart.

Hållbarhet

Hållbarhet i oöppnad förpackning: 3 år

Hållbarhet i öppnad innerförpackning: 6 månader

Förvaring

Tillslut folien väl.

Förpackningsinformation

*Intraruminalinlägg, kontinuerlig frisättning 32,4 g (cylindriskt, orange)
påse, receptbelagd, tillhandahålls ej*